

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΙΩΑΝΝΗ ΘΕΟΛΟΓΟ

Δημοσιεύτηκε στις Δευτέρα, 11 Μαΐου 2015 20:36 | Γράφτηκε από τον/την dominique |

 Share 77 Tweet 8 Email 1 Share 127

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο Καλύτερο **Αξιολόγηση**

Εύλογήσαντος του ιερέως, το Κύριε εισάκουσον, μεθ' ο το Θεός Κύριος ως συνήθως και τα εξής:

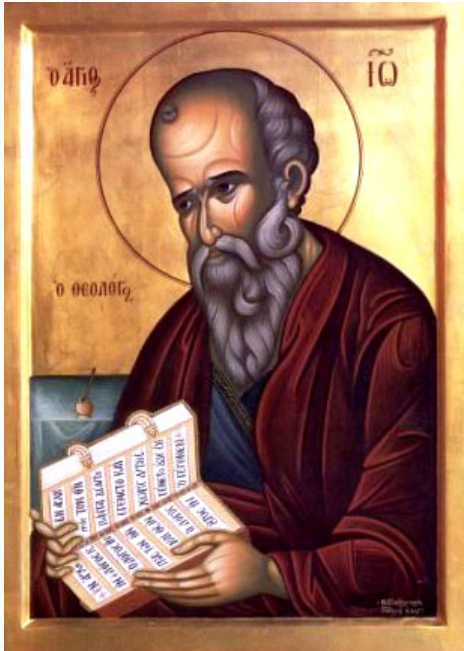
ηχος δ'. Ο υψωθείς ἔν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς μαθητῆς ἠγαπημένος Κυρίῳ, καὶ Ἀποστόλων Θεολόγε ἀκρότης, καὶ τῶν πιστῶν προστάτης ἐτοιμότητος, πάσης ἡμᾶς λύτρωσαι, ἀπειλῆς καὶ ἀνάγκης καὶ πταισμάτων ἄφεςιν, καὶ φῶς Θεῖον ὑπόθεν, αἴτει ἡμῖν τοῖς πίσει ἀκλινεῖ, τῇ ἱερᾷ σου πρεσβείᾳ προστρέχουσι.

Δόξα... τὸ αὐτό. Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐβόρυστο, ἐκ τοσούτων κινδύνων· τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους· οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' καὶ ὁ Κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς: «Σὴν ἀρωγὴν ἡμῖν μάκαρ δίδου. Γερασίμου».

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Σοφία τῇ θείᾳ καταγασθεῖς, σοφὲ Θεολόγε, ὡς Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ, δεινῶν σοφισμάτων τοῦ Βελίαρ, τοὺς προσιόντας σοι πόθῳ ἀπάλλαξον.

Ἡλίου ἀκτίσι τοῦ νοητοῦ, λαμπόμενος μάκαρ, παθημάτων τὸν σκοτασμόν, τὸν ἐν τῇ ψυχῇ μου Θεολόγε, τῇ φωτοφόρῳ πρεσβείᾳ σου διώξον.

Νοῦς ὠφθης ἀύλων θεωριῶν, τῷ στήθει Κυρίου, Θεολόγε ἀναπεσῶν· διὸ τοῦ νοὸς ἡμῶν τὸν πόθον, πρὸς οὐρανίους ἐφέσεις ἀνύψωσον.

Θεοτόκιον.

Ἄγνόν με καὶ σώματι καὶ ψυχῇ, καὶ πάσῃ αἰσθήσει, καὶ ἐν λόγοις καὶ λογισμοῖς, συντήρει Ὑπέραγνε Παρθένε, ἵνα ὑμνῶ τὰ πολλὰ μεγαλεῖα σου.

Ῥδὴ γ´. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ῥῦσαι πάσης ἀνάγκης, καὶ συνοχῆς ἔνδοξε, καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ κινδύνων, καὶ περιστάσεων, ἡμᾶς δεόμεθα, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν πλῆσον, Ἰωάννη πάνσοφε, φωτὸς τῆς χάριτος.

Ὡς ἀγνείας δοχεῖον, ἐξ ἐναγῶν πράξεων, καὶ ἐξ ἐννοιῶν Θεολόγε, τῶν τοῦ ἀλάστορος, ἡμᾶς ἀπάλλαξον, καὶ θεοφρόνως ἀνύειν, τὴν ζωὴν ἐνίσχυσον, ἡμᾶς μακάριε.

Γεωργὸς εὐσέβειας, θεοειδῆς πέφηνας· ὅθεν γεωργεῖν Θεολόγε, θεῖα νοήματα, καὶ φόβον κρείττονα, πρὸς ἀληθῆ σωτηρίαν, ἡμᾶς καταξίωσον, τῇ ἀντιλήψει σου.

Θεοτοκίον.

Ἡλιόμορφε Κόρη, Μήτηρ Θεοῦ Ἄχραντε, τὴν ἐσκοτισμένην ψυχὴν μου, τοῖς πλημμελήμασι, φώτισον δέομαι, φωτιστικῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ τὸν νοῦν μου κάθαρον, πάσης φαυλότητος.

Διάσωσον Ἠγαπημένε Ἀπόστολε Ἰωάννη, πάσης βλάβης καὶ χαλεπῶν περιστάσεων, τοὺς καταφεύγοντας πίστει τῇ σῆ πρεσβείᾳ.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα. Ἦχος β´. Πρεσβεία θερμῆ.

Προστάτης θερμός, καὶ μέγα καταφύγιον, καὶ θεῖος πυρσός, ἀστράπτων φῶς τῆς χάριτος, ὑπάρχων ἡμῶν Ἅγιε, πρὸς λιμένας τοῦ θείου θελήματος, ἐκ θαλάσσης δόδηγει χαλεπῆς, σοφὲ Ἰωάννη τοὺς τιμῶντάς σε.

Ῥδὴ δ´. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νοερῶς ἐπιφάνηθι, τοῖς ἐν τῷ Σπηλαίῳ τῷ σῶ προστρέχουσι, καὶ παράσχου τούτοις Ἅγιε, τὰς τῆς ἀντιλήψεώς σου χάριτας.

Ἡ πρεσβεία σου γένοιτο, πηγὴ εὐφροσύνης καὶ παρακλήσεως, καὶ παθῶν ποικίλων λύτρωσις, μάκαρ Ἰωάννη τοῖς ἰκέταις σου.

Μὴ ἐλλείπης Ἀπόστολε, τὴν σεπτὴν Μονὴν σου καὶ περιβόητον, περιέπειν τῇ σῆ χάριτι, καὶ τὴν νῆσον Πάτιμον σκέπειν πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Ἰλασμόν ἡμῖν αἴτησαι, καὶ πλημμελημάτων τὴν ἀπολύτρωσιν, Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, τοῖς εἰλικρινῶς σε μακαρίζουσι.

Ῥδὴ ε´. Φώτισον ἡμᾶς.

Νέφος χαλεπὸν, ἐπελθὸν ἡμῖν Ἀπόστολε, πολυτρόπων ἐν τῷ βίῳ ἀναγκῶν, διασκέδασον θερμῇ ἐπιστασίᾳ σου.

Μέγας ἀρωγός, τῶν πιστῶν ὠφθης Ἀπόστολε, ἐξαιρέτως δὲ τῆς Πάτιμου βοηθός, ἦν διάσωζε ἐκ πάσης περιστάσεως.

Ἄνωθεν ἡμῖν, Θεολόγε δίδου πάντοτε, τοῖς προσφεύγουσι τῇ σκέπῃ σου πιστῶς, τῆς θερμῆς σου προστασίας τὰ δωρήματα.

Θεοτοκίον.

Κόπασον ἀγνή, τῆς καρδίας μου τὸν τάραχον, καὶ εἰρήνην καὶ μετάνοιαν θερμὴν, τῷ ραθύμῳ σου ἰκέτη δὸς καὶ σῶσον με.

Ἐδὴ ζ'. Τὴν δέησιν.

Ἀκρότης, ὦν τῶν κλεινῶν Ἀποστόλων, ἐν τῷ στήθει τοῦ Χριστοῦ ἀνεκλίθης ὃν ἐκδυσώπει θερμῶς Θεολόγε, ἁμαρτιῶν ἡμῶν δοῦναι συγχώρησιν, καὶ ἐνάρετου ἀγωγῆς, καὶ σεμνῆς πολιτείας λαμπρότητα.

Ῥεόντων, ὑπερφορονεῖν θεοφρόνως, καὶ τῶν ἄνω ἐκζητεῖν τὰς ἀξίας, δίδου ἡμῖν τὴν ἰσχὺν Θεολόγε, τοῖς τῷ σεπτῷ σου ναῷ προσεδρεύουσι, καὶ τῷ Σπηλαίῳ σου σοφέ, ὕμνον θεῖον ἀεὶ σοὶ προσάγουσι.

Δυνάμει, τῶν ἱερῶν πρεσβειῶν σου, δυναμούμενοι ἀεὶ Ἰωάννη, οἱ τὴν ἁγίαν Μοῆν σου οἰκοῦντες, ἐπιβουλῶν καὶ σκανδάλων τοῦ ὄφρα, περιγινόμεθα στερόβῳ, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κηρύττομεν.

Θεοτοκίον.

Ἰλύος, ἁμαρτιῶν πολυτρόπων, καὶ παθῶν με ἀκαθάρτων Παρθένε, ὕδατι πλῦνον τῆς σῆς εὐσπλαχνίας, καὶ καθαρὸν με παράστησον Ἄχραντε, τῷ μέλλοντι κρῖναι ἡμᾶς, φιλανθρώπῳ Υἱῷ σου καὶ Πλάστῃ μου.

Διάσωσον, Ἠγαπημένε Ἀπόστολε Ἰωάννη, πάσης βλάβης καὶ χαλεπῶν περιστάσεων, τοὺς καταφεύγοντας πίστει τῇ σῇ πρεσβείᾳ.

Ἄχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἵτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἰμάτων σου.

Ὡς ἐπιστήθιος φίλος Ἀπόστολε, τῷ Διδασκάλῳ Χριστῷ ἀεὶ πρέσβευε, λυτροῦσθαι ἡμᾶς πάσης θλίψεως, καὶ ἐπιτηρείας δεινῆς τοῦ ἀλάστορος· σὺ γὰρ ἡμῶν μέγας ὑπέρμαχος.

Προκείμενον.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ...

Στιχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ...

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰστήκεισαν παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν Μητέρα αὐτοῦ, καὶ τὸν Μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ Μητρὶ αὐτοῦ· Γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱός σου. Ἔπειτα λέγει τῷ Μαθητῇ· Ἴδου ἡ Μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ Μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Οὗτος ἐστὶν ὁ Μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἶδαμεν, ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλά, ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἴμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στιχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Προσόμοιν. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθεμένοι.

Μύστης Θεοδιδάκτος, ἠγαπημένος παρθένος, φίλος ἐπιστήθιος, τῷ Χριστῷ Ἀπόστολε ἀναδέδειξα· πρὸς αὐτὸν ἔχων οὖν, πολλὴν παρρησίαν, καθικέτευε δεόμεθα, ρύεσθαι πάντοτε, νόσων καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, ψυχῆς ὁμοῦ καὶ σώματος, τοὺς εἰλικρινῶς σε γεραίροντας, καὶ ἐν μετανοίᾳ, βιοῦν ἡμᾶς ἀξίωσον σοφέ, ὡς ἂν τῆς ἄνω λαμπρότητος, μέτοχοι γενώμεθα.

Ὁ Ἰερεὺς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Ῥδὴ ζ´. Οἱ ἔκ τῆς Ἰουδαίας.

Δόξης θείας ἐκφάντωρ, τῆς Ἁγίας Τριάδος ὤφθης Ἀπόστολε· διὸ με ἄδοξίας, παθῶν τῶν ἀκαθάρτων, ἀπολύτρωσαι δέομαι, καὶ λάμπρυνόν μου τὸν νοῦν, φωτὶ τῆς ἀπαθείας.

Οἱ προσπίπτοντες πίστει, τῷ σεπτῷ σου Σπηλαίῳ σοφὲ Ἀπόστολε, ἐν ᾧ τὸ τοῦ Σωτῆρος, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, Εὐαγγέλιον ἔγγραψας, πληροῦνται ἀγιασμοῦ, ὑμνοῦντές σου τὴν χάριν.

Ἐποφῆτα τῶν ἄνω, τοῦ Θεοῦ μυστηρίων θεῖε Ἀπόστολε, ἀπόστειλον ὑπόθεεν, ἡμῖν ταῖς σαῖς πρεσβείαις, φῶς καὶ χάριν καὶ ἔλεος, καὶ τῶν γηίνων ἡμᾶς, ἀνύψωσον φροντίδων.

Θεοτοκίον.

Γνώμην Θείαν μοι δίδου, καὶ καρδίαν εὐθεῖαν καὶ νοῦν Θεόφρονα, ὡς ἂν ἐν μετανοίᾳ, καὶ πάσῃ εὐσεβείᾳ, τὸν ὑπόλοιπον βίον μου, διατελέσω, Ἀγνή, καὶ τύχῳ θείας δόξης.

Ῥδὴ η´. Τὸν Βασιλέα.

Ἔχει σε Πάτριος, μέγαν προστάτην καὶ κλέος· διὰ τοῦτο σοι προσπίπτει καθ´ ἐκάστην, τὴν σὴν Θεολόγε, ἀντίληψιν αἰτοῦσα.

Ῥεῖθροις ἀύλοις, τῶν ἱερῶν πρεσβειῶν σου, ἀποκάθαρσον ἡμῶν τὰς διανοίας, ὅπως Ἰωάννη, ὑμνωμένῳ σου τὴν χάριν.

Ἄνωθεν ἴδε, τοὺς εὐλαβῶς προσιόντας, τῷ Σπηλαίῳ σου ᾧ τῶν ἀρρήτων μύστα, καὶ παράσχου τούτοις, τὴν σὴν εὐλογίαν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τεκοῦσαν, τὸν βασιλέα τῆς δόξης, ἱκετεύομεν Παρθένε Θεοτόκε, ὅπως τῆς θερμῆς σου, τύχῳμεν προστασίας.

Ῥδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰάσεις πᾶσι βρύων, μάκαρ Ἰωάννη, τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἴασαι τραύματα, σωματικῶν ἀλγηδόνων ἡμᾶς λυτρούμενος.

Μὴ παύσῃ ἔποπτεύων, ταύτην σου τὴν νῆσον, ἀνακειμένην πιστῶς τῆ σῆ χάριτι, τοὺς ἐν αὐτῇ κατοικοῦντας σκέπων μακάριε.

Ὁ φίλος τοῦ Κυρίου, καὶ ἠγαπημένος, καὶ ἐπιστήθιος μάκαρ Ἀπόστολος, τοῦτον φιλεῖν ὀλοψύχως κάμει ἀξιῶσον.

Θεοτοκίον.

Ἐπέρτερον τὸν νοῦν μου, τῶν δεσμῶν τῆς ὕλης, καὶ τῆς τοῦ κόσμου ἀνάδειξον σχέσεως, καὶ τῆ ἀγάπῃ τῆ θείᾳ Παρθένε σύνδεσον.

Τὸ Ἄξιον ἔστι καὶ τὰ μεγαλυνάρια.

Χαίροις Ἀποστόλων ἡ καλλονή, καὶ Θεολογίας, Θεηγόρος μυσταγωγός· χαίροις Ἰωάννη, Χριστῷ ἠγαπημένε, τῶν εὐσεβῶν προστάτης ὁ ἔτοιμότατος.

Ὅλος ἀνακειμένος τῷ Χριστῷ, ὡς τῆς παρθενίας, καὶ ἀγάπης σκευὸς λαμπρόν, τούτου ἐν τῷ στήθει, ἀνέπεσας Θεόφρον, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἠρύσω, σοφίας ἄβυσσον.

Δίκτυα καὶ πλοῖα καταλιπὼν, θερμῶς Ἰωάννη, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ φωτὸς τοῦ Θεοῦ, δεξάμενος τὴν αἴγλην, ἀνθρώπους ζωγρῶν ὤφθης, λόγῳ τῆς χάριτος.

Τῷ Σταυρῷ ἱστάμενος τοῦ Χριστοῦ, παρ´ αὐτοῦ ἐδέξω, τὴν τεκοῦσαν αὐτὸν ἀγνώως, καὶ υἱὸς ἐδείχθης, θετὸς τῆς Θεοτόκου· ᾧ δόξης Ἰωάννη, ἧς κατηξίωσαι.

Χαίρει Θεολόγε Πάτριος ἐν σοί, καὶ ὡσπερ λιμένα, ἀκλυδώνιστον ἀληθῶς, τὴν σεπτὴν Μοῆν σου, πλουτοῦσα ἐκλυτροῦται, τρικυμῶν τοῦ βίου, τῆ προστασίᾳ σου.

Ἔχων παρῤῥησίαν πρὸς τὸν Χριστόν, πολλὴν Θεολόγε, καθικέτευε ἐκτενῶς, ῥύεσθαι κινδύνων, καὶ πάσης δυσχερείας, τοὺς ἐπικαλουμένους τὴν σὴν ἀντίληψιν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον, τὰ συνήθη τροπάρια, ἕκτενης καὶ ἀπόλυσις, μεθ' ἧν τὸ ἕξις:

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Μέγας ἀντιλήπτωρ καὶ φρουρός, ὦφθης τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὡσπερ αὐτοῦ Μαθητής, Ἰωάννη ἔνδοξε, Θεολογίας πηγὴ· διὰ τοῦτο προσπίπτομεν, τῇ σῆ προστασίᾳ, καὶ πιστῶς βοῶμέν σοι, ἀπὸ βαθέων ψυχῆς· σκέπε καὶ διάσωζε πάντας, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις παμμάκαρ, πάσης προσβολῆς καὶ περιστάσεως.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δίστιχον.

Ὡ Ἰωάννη Χριστῷ Ἠγαπημένε

Γεράσιμον πλήρωσον θείας ἀγάπης.